

samiec

samica

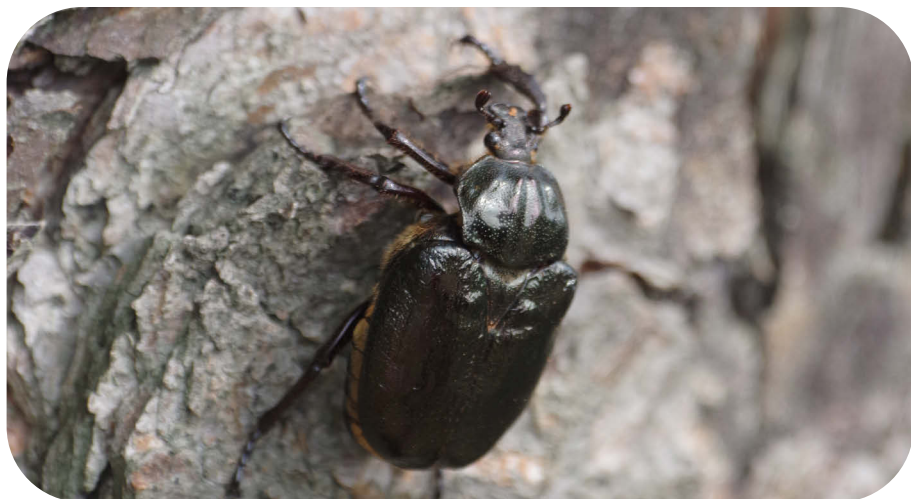
fol. 2x L. Borowiec

Rodzina: poświętnikowate Scarabaeidae

Cechy: duży chrząszcz (ponad 30 mm długości), o brunatnoczarnym ciele, ze słabym połyskiem.

Siedlisko: gatunek związany ze starymi dziuplastymi drzewami liściastymi, zarówno w świetlistych lasach, jak i alejach przydrożnych. Larwy rozwijają się około 3 lata. W WPN stwierdzony w sposób pewny dopiero w 2022 r. – w alei starych kasztanowców w okolicy Trzebawia.

Ciekawostki: gatunek (wraz ze wszystkimi innymi należącymi do rodzaju *Osmoderma*) podlega w Polsce ścisłej ochronie, jest także chroniony prawem międzynarodowym w ramach sieci obszarów Natura 2000. Został uwzględniony w kategorii VU (gatunki narażone na wyginięcie) zarówno w „Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce”, jak i „Polskiej czerwonej księdze zwierząt. Bezkręgowce”. Nazwa pachnica pochodzi od charakterystycznego intensywnego zapachu, którym siedzące na drzewach samce wabią samice. Obecnie *Osmoderma eremita* traktowana jest jako gatunek zbiorczy, co wiąże się z niejasną pozycją systematyczną osobników z różnych obszarów Europy. W większości współczesnych opracowań polskie pachnice zaliczane są do gatunku *Osmoderma barnabita*.

fol. R. Kurczewski

fol. S. Konworski

fol. R. Kurczewski

Stare, dziuplaste drzewa liściaste – siedlisko pachnicy dębowej